

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

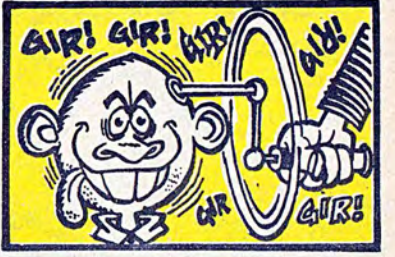
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Durdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 94

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

FENER'İN HOCASI ERBAKAN'MIŞ

Fenerbahçe bu yıl birdenbire Erbakan'ın sözüne kanıp üç karı birden almıştır. Önce Spor Yazarları Kupası'nda, Bayan Basın'la sade bir törenle evlenen Fenerbahçe daha sonra Milli Lig'e hanımı da kafese koymuştur. Fakat gene hızını alamamış ve nikâh şahitliğini Bur-salıların yaptığı kupazadelerin biricik kızına da evlenme cüzdanı çıkartmıştır.

Üç karı ile gül gibi geçinen Fenerbahçe şimdi de Cumhurbaşkanlığı Kupası hanımefendiye göz kırpmaya başlamıştır.

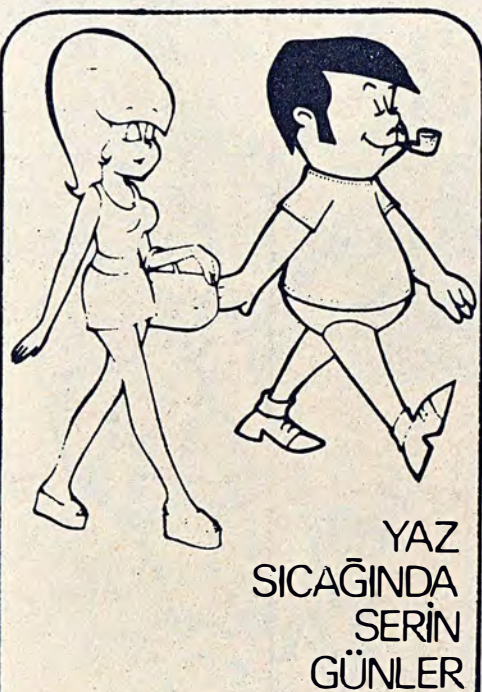
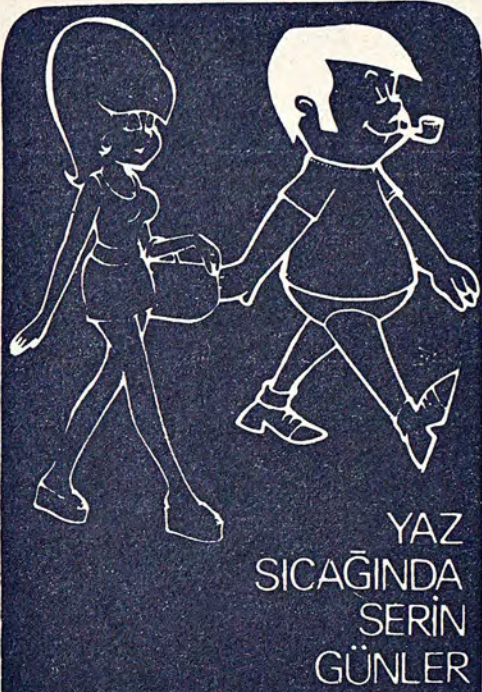
Bülent Ecevit bu durum karşısında : "Fenerli futbolcular Erbakan'ın sözünü MSP'li milletvekillerinden daha çok dinliyor..Bilseydim MSP yerine Fenerle koalisyon yapardım" demiştir.

VEYSEL DONBAZ

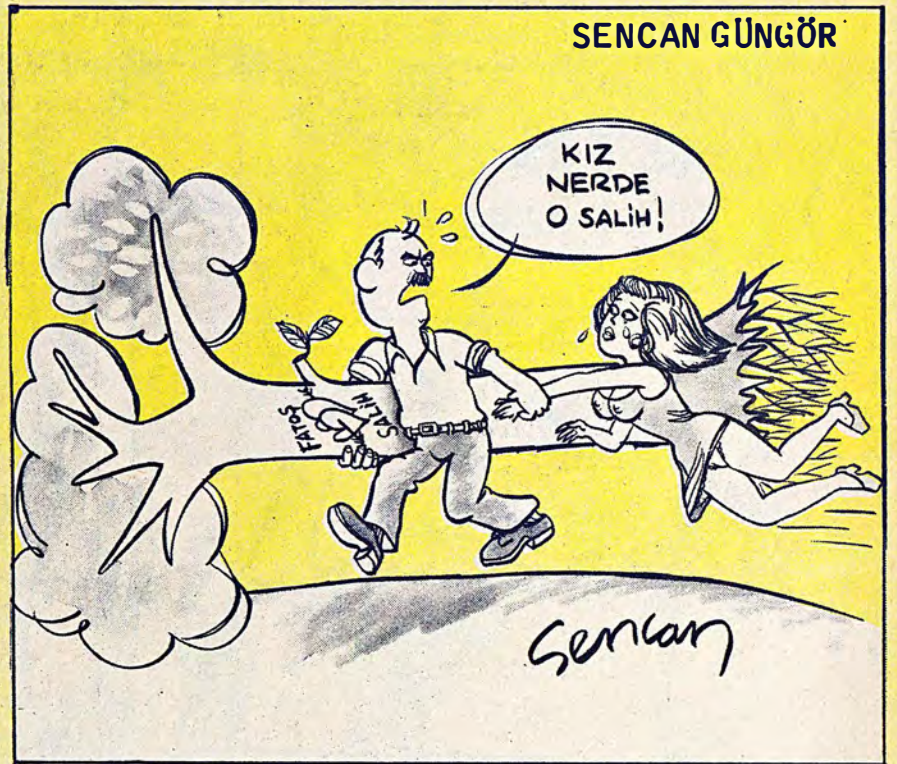
YERLİ GİRGİRLAR

eros
t.shirtlar

eros
Çamaşırlar

Erte Organizasyon: 61-21

YIL : 2
SAYI : 94
26 MAYIS 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVI
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer : Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon :
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

ECEVİT BİR HAFTADA 68 YAŞINA BASTI

Bülent Ecevit'in geçen hafta içinde 68 yaşına basması ülkede hayret uyandırmıştır. 48 yaşındaki başbakanın, 20 yaşı birden nasıl aldığını çözmeye çalışan 3 matematik profesörü kafayı üşütmüş, iki elektronik beyin ise kısa devre yapıp hastanelik olmuştur.

Sonunda Yaş İşleri Bakanı Orhan Birgitbirgitme durumu kamuoyuna şöyle açıklamıştır: "Af Kanunu oylaması sırasında Başbakanımızla yan yana oturuyorduk. Tam 141 ve 142'nci maddeler oylanırken bizim MSP'li ortaklardan biri kal - kıp kendi hazırladığı kanuna

"Hayır" deyince Ecevit:"Aaa! Bir yaşına daha bastım" dedi. Ondan sonra da diğer MSP'li - ler "Hayır" dedikçe başbakan da "Hoppa! Bir yaşına daha bastım" diye söylenme - ye başladı. Ben de Ecevit'in "Bastığı yeni yaşları" saydım kendi yaşıyla topladım. Böylece 68 yaşına bastığını anla - dım."

Ecevit'in 68'inci yaşını ilk kutlayanlardan biri de Demirel olmuş ve: "Üzülme Bülent'çiğim, ben de başbakanlığım sırasında çok yaşa bas - mıştım" demiştir.

Rıfat İşgüzar'ın şanssızlığı devam ediyor

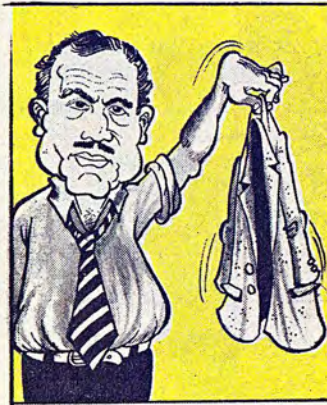
Son atıldığı kuvaförlük mes - leğinde de dikiş tutturamayan Rıfat İşgüzar adındaki zeki bir vatandaş, Almanya'ya işçi ola - rak da gidemeyince, bir odun de - posu açmaya karar vermiştir .. Derhal verdiği kararı uygula - yan Rıfat, Milton Oteli'nin kar - şısında geniş bir dükkân kira - layarak yeni mesleğine atılmış - tır.

Birkaç haftadır neşesi biraz kırılan Rıfat "Getirttiğim odun - lar halis meşe ve kupkuru oldu - ğu halde 6 aydır yarım çeki bile satamadım. Bu depoda bir uğur - suzluk var, ama, bir türlü anla - yamadım. Biraz daha sabrede - ceğim. Böyle devam ederse bu - rayı boşaltıp karpuz sergisine çevirmeyi düşünüyorum" demek - tedir.

Resimde, Bahar Apartmanı - nın sekizinci katında Rıfat İş - güzar'ın açtığı ruhsatlı odun deposu görülmüyor.

«Sen kalkınmadan ne anlarsın?...» deyince
Erbakan AP'li Kırbaşı'ya
«Erkeksen gel dışarıya» dedi

ELEMAN ARANIYOR

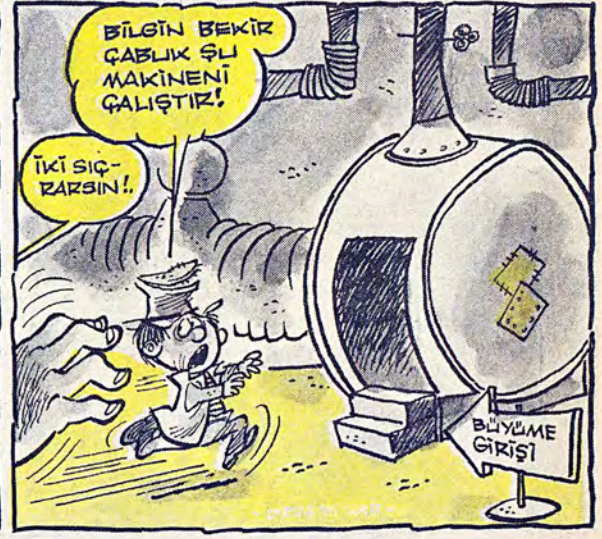
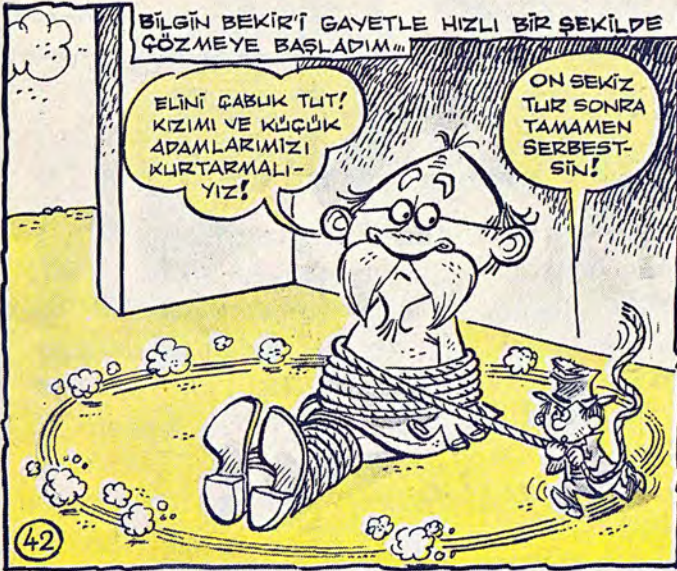
Meclis Binası dışın - da AP'li bazı milletve - killerine kalkınmadan ne anladığını onların anla - yacağı bir dille biraz da elle anlatabilmem için sevabına ceketimi tuta - cak ve biz dışarda konu - şurken ceplerini karıştır - mayacak eleman aranıyor.
NECMETTİN ERBAKAN

HAFİYESİ MAHMUT...

PIYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARİ

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLARINIZI
ŞU ADRESE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

SANSÜR

Milattan önce çıkarılan Sansür Ka-nunumuzun beslediği sansürcülerden Dikdörtgen Cemal Cibalili Aysel ' in mahalle gençlerine hep kötü gözle bak-tığını çakmış ve 6x9'luk bir fotoğra-fında onun gözlerine sansür koymuş -tur. Ardından "Aysel artık kimseye kö-tü gözle bakamayacak" demiştir. Çıp-lak karı resmi basan bütün gazete ve dergilere duyurulur.

GÖNEN İLKÖĞ. OKULUNDAN
S. SALİH UYURGEZER

HOCAMA DOYAMADIM

Sohbeti hoş çenesi boş bir beden eğitimi hocamız vardı İbrahim (İBO TAŞ) Mersin'de tanımayan yoktur.

Bu hocamız dersleri daha çok nu-tuk atarak geçirirdi, hem de tenefüsle-ri de çalarak.

6 ED/0 sınıfında okuyorduk son saatimiz beden eğitimi idi her za-olduğu gibi İBO TAŞ'ın nutuğu uza-dıkça uzuyordu. Zil çaldı evlere gide-ceğimiz hâlâ konuşması devam ediyordu. Sınıfın dayılarından Zülfo dayanamadı kitaplarını topladı sınıftan çıkarken İBO TAŞ nereye oğlum dedi: O da şö-le cevap verdi.

- Hocam size doyum olmuyor, fa-kat ben sadece yemek yersem doya-rım bu yüzden eve gidiyorum.

Alkışlar ve kahkahalar arasında kendimizi zor dışarı atabildik.

MERSİN TEVFIK SIRRI GÜR
LİSESİNDEN MEHMET TURA

Dar kapsamlı Af Kanunu çıktıktan sonra DÜŞÜNCE MAHKUM OLDU!...

Enine ve de boyuna gayet darkap-samlı af çıktı. Birçok mahkûm "Kader Kurbanları" diye adlandırılarak ve de Orhan Geçmebay'ın "Kaderim Oyunu" ritmine uygun bi biçimde dışarı salı-verildi. Mahkûmlar dışarı çıkarken eş-leri ve dostları tarafından hararetle karşılandılar.

Rafet te mapustan çıkacak ağabe-yini karşılamak için orada bulunuyor-du. Herkes çıkıyor ağabeyi çıkmıyordu. Çok meraklanan Rafet içeriye gözetle-mek için mapushanenin duvarına çıktı. Gördü ki cezaevi yetkilisi dosyalar -dan adlarını okuduğunu salıveriyordu. Ağabeyinin de adı okununca Rafet se-vinçten duvar üstünde zıplamaya baş-ladı. Fakat dengesini kaybedince aşı-ğıya düştü. Gardiyanlar onu affedilme-

yip firara kalkışan bir mahkûm sandı-lar.. Ve hemen içeri tıktılar. Dosyası-na da "Düşünce mahkûm oldu" başlı-ğıyle şöyle yazdılar. "Affedilmediği halde mapushane duvarından firar e-derken düşünce mahkûm oldu."

NAZİLLİ LİSESİNDEN
KEMAL ÖZVERÇ

BİZ GİDERİZ TERSİNE

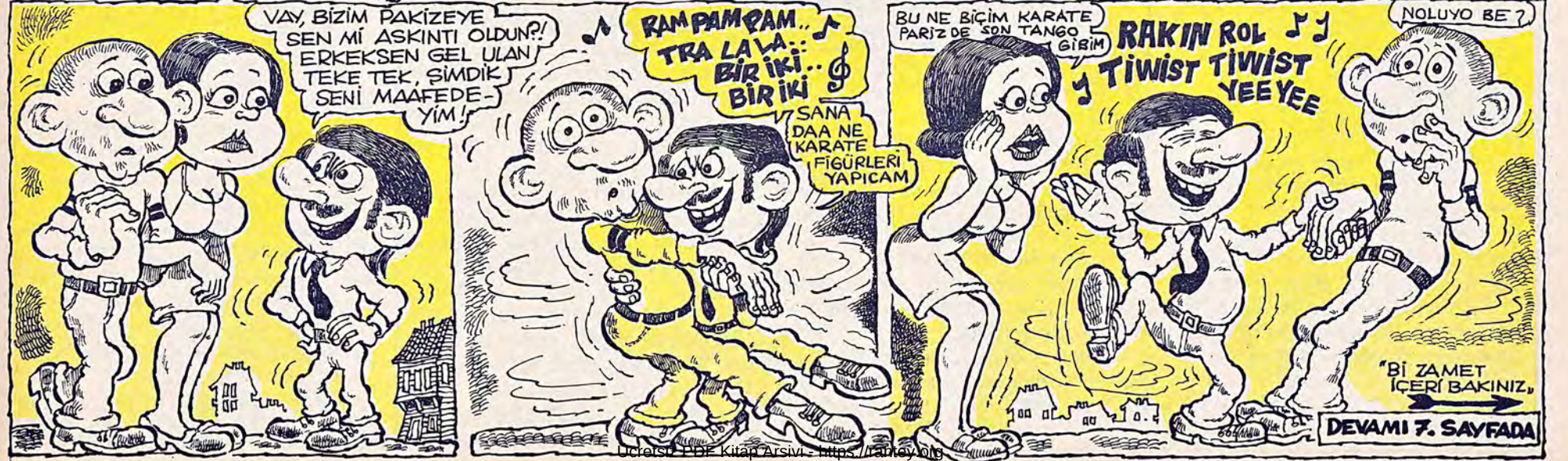
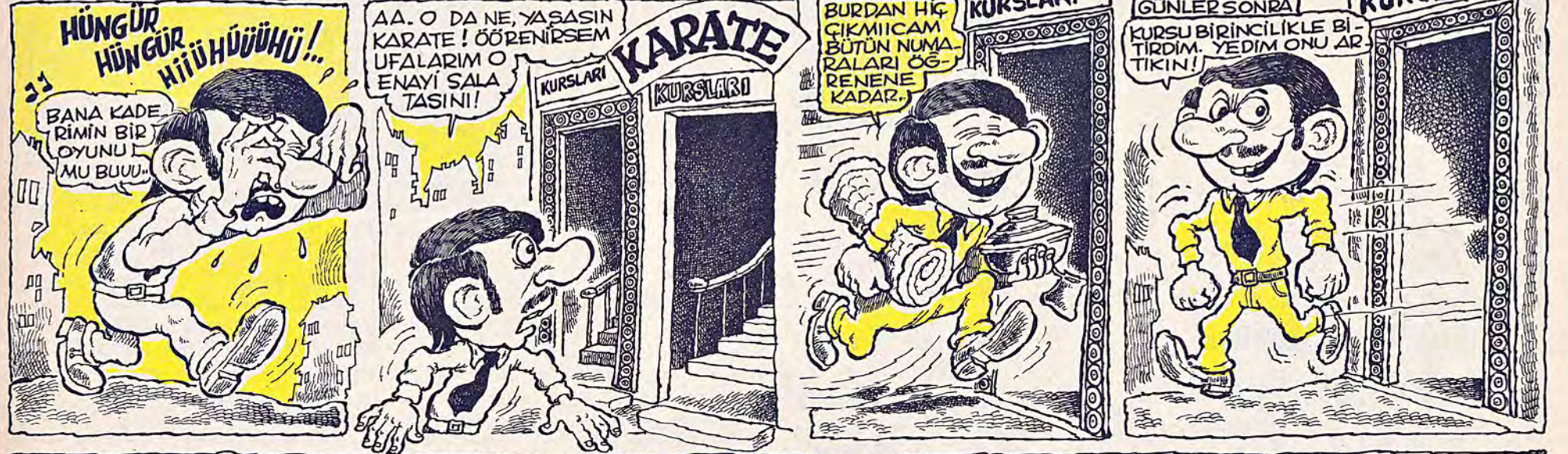
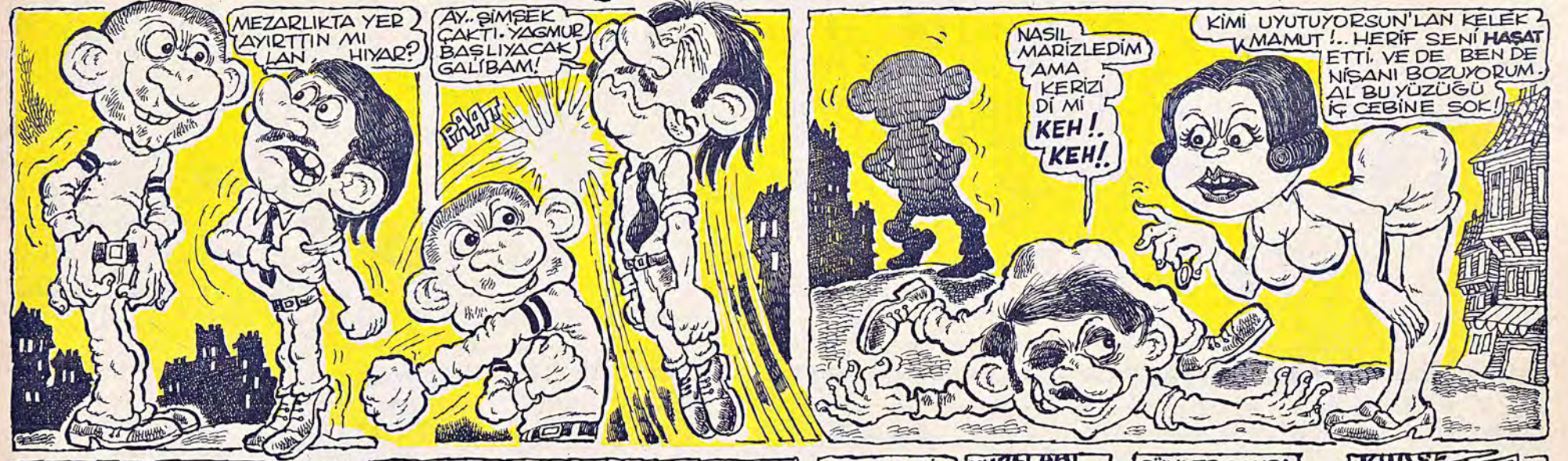
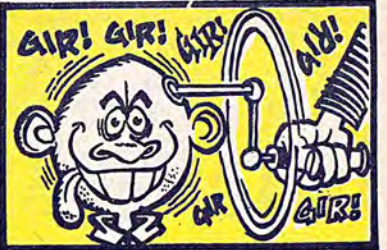
BİR DEYİŞİMİZ VARDIR. GEÇERLİ-ĞİNİ BİR TÜRLÜ YİTİRMEYEN Bİ-ZE ÖZGÜ, AMA BİZİ YEREN. YU-KARIDAKİ FOTOĞRAFA BİR BAKIN HELE.. AĞZINIZDAN DÖKÜLEN CÜMLECİK ŞU OLSA GEREK "HER-KES GİDER MERSİNE, BİZ GİDE-RİZ TERSİNE..."

İZMİR LİSESİNDEN
TAMER KÖSELER

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

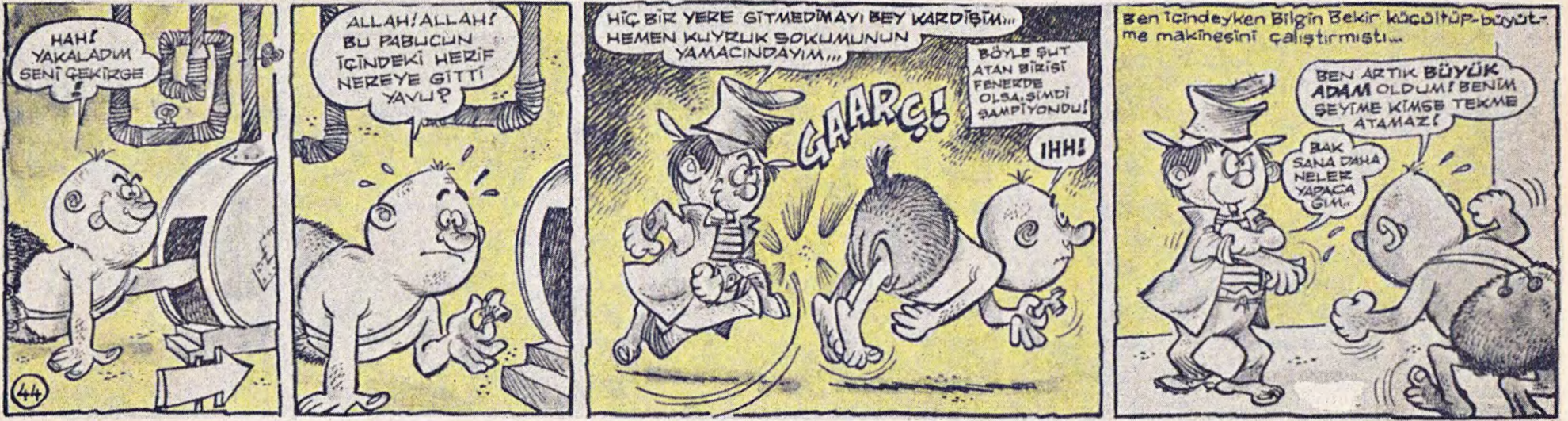

HAFİYESİ MAHAMUT..

PIYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

GİRGİRCILAR BUNU BİLİYOR MUSUNUZ?

1314'de doğup, 1374'de ölen, Dördüncü Charles'in dört odalı, dört sarayı vardı. Her odada dört pencere, dört kapı, dört masa bulunurdu. Günde dört defa ve dört türlü yemek yerdi. Dört lisan bilirdi. Dört defa evlenmişti. Dört çocuğu vardı. Yine dört atlı arabası vardı. İmparatorluğu dört kısımda, dört merkezde yaşadı.

Giydiği taç dört köşeli, elbisesi daima dört renk, 4 ayrı kumaş ve dört terzi tarafından dikilirdi. Öldüğü gün dördüncü ayın dördüncü günü, saat 4 idi. Ve yanında dört doktor vardı. Garip ama gerçek olan bu yazıyı ben Tarih öğretmenimden öğrendim. Gırgır okuyucularına duyurmayı bir görev kabul ettim.

MEZRE ORTAOKULUNDAN
A.A.

TARİHİ BİLGİ

Nihat okumakta olduğu tarih kitabını elinden bırakarak baba - sına sordu.

-Babacığım, Nuh Peygamber'in gemisine zeytin dalını getiren güvercin erkek miydi, dişi miydi?

Babası kısa bir süre düşündü ve şu cevabı verdi.

-Erkekti oğlum.

Nihat şaşırıldı.

-Nerden bildin babacığım?

Babası güldü.

-Eğer dişi olsaydı, dedi, ağzını uzun zaman kapalı tutamazdı...

NAZMİ İSTER ORTAOK.

KEMAL ÖZGÜRKÜÇÜ

SOSYAL HİZMETLER ORKESTRASI

Yukarıdaki Zat-ı Muhteremler de bir orkestra kurmuşlar...İyi valla... Eline ütü kordonu ile tencere kapağını alan şarkıcı ve zilli oluyor... Yok kardeşim buna dur demenin zamanı geldi artık...Bi kerem şarkıcı olmak için önce sinema artisti olmak şart... Sen gözlüklü kardeşim eline ütü kordonunu almışsın ama artist diilsin ki.

Sen bir kuru temizleme dükkânı aç... İş yaparsın valla...Eline tencere kapaklarını alan kardeşim makarna mı yapıyordun...Belki de İmambayıldı pişirerek ortadaki M.S.P.'li ve de kravatlı imamı ayıltmak istiyorsun... Her neyse başarılar temenni ederim.

SOSYAL HİZMETLER AKADEMİSİ
NİYAZİ YILMAZ

KARNE, BELGE TAHSİS

Siz bizim Sülü'yü bilir misiniz? İki üç yıldır aynı sınıfta okuya okuya, sınıfın demirbaşlarından oldu. Geçen gün:

"Dersler nasıl gidiyor?" diye sordum; yüzüme boş boş baktı.

"Karnene zayıf getirmemeye çalış; bak, geçen yıl belgelenmiştin-baban da sana özel bir yer ve öğretmen tahsis etmişti..." diyecek oldum...

Bu yıl da karnesi baştan aşağı zayıf olan Sülü:

"Abi ben...karneye, belgeye, tahsise karşıyım" dedi...

EGE ÜNİVERSİTESİ İ. T. R. F.

AYMET SEYFİ KAYMAK

TAŞAR HOCAM

Ticaret Lisesi I. sınıftaydım, dersimiz mal bilgisi, konu süt idi.

Hocamız sütün kaç derecede kaynadığını anlatıyor, sütün içindeki mikropların ölüm, vitaminlerin kalım durumunu izah etmekte idi.

- Süt 65° de kaynarsa içindeki mikroplar ölür, fakat vitaminler ölmez. Sütü 100° de kaynatırsak ne olur? cümlesini bir sorugibi ifade etmişti.

Bu sırada sınıfın gırgırmarından Abdu parmak kaldırdı ve şöyle dedi:

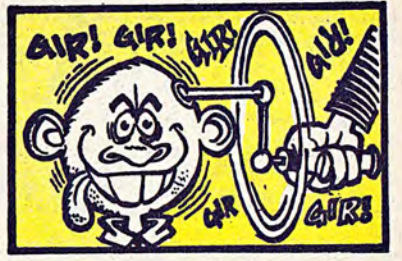
- Taşar hocam, Taşar...

GİRESUN TİCARET LİSESİNDEN
FAZİLET BURULAY

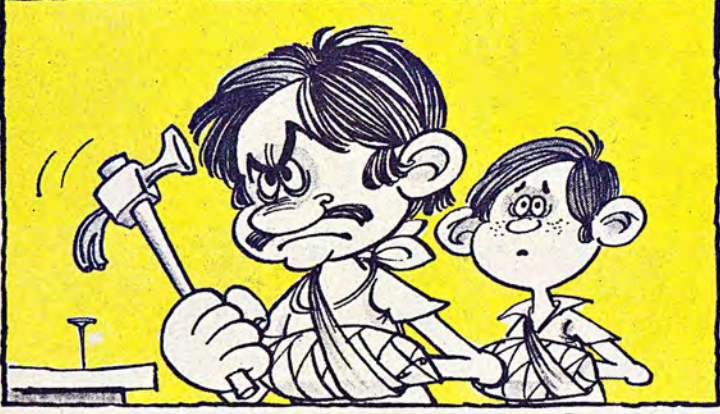
Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

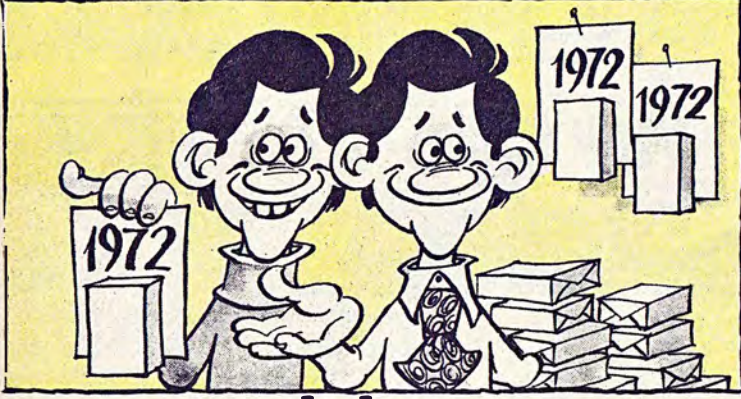

UFAK TEFEK SARIŞIN İLANLAR

MARANGOZ ATELYESİNDEN

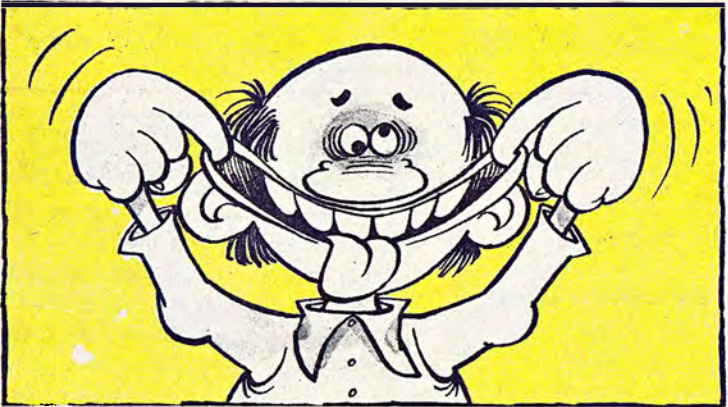
Çalışabilecek Sanat Okulu mezunu en az beş yıl iş tecrübesi olan eleman aranıyor. İş gayet basittir. Benim çakacağım çivileri sadece bir eli ile tutacak. Hepsi okadar. Çünkü benim ve bütün çırakların birer elleri alçıya alınmış durumda **ŞAHABETTİN SOKAR**

SAHİBİNDEN

Kelepir çok ucuz hiç kullanılmamış 7 renkli fıkralı ve yemek tarifeli 1972 yılına ait duvar takvimleri satılıktır. Acele ediniz. Mevcudu tükenmek üzeredir.. Not: Takvimi çakacak duvarı olmayanlara duvar da temin edilir.

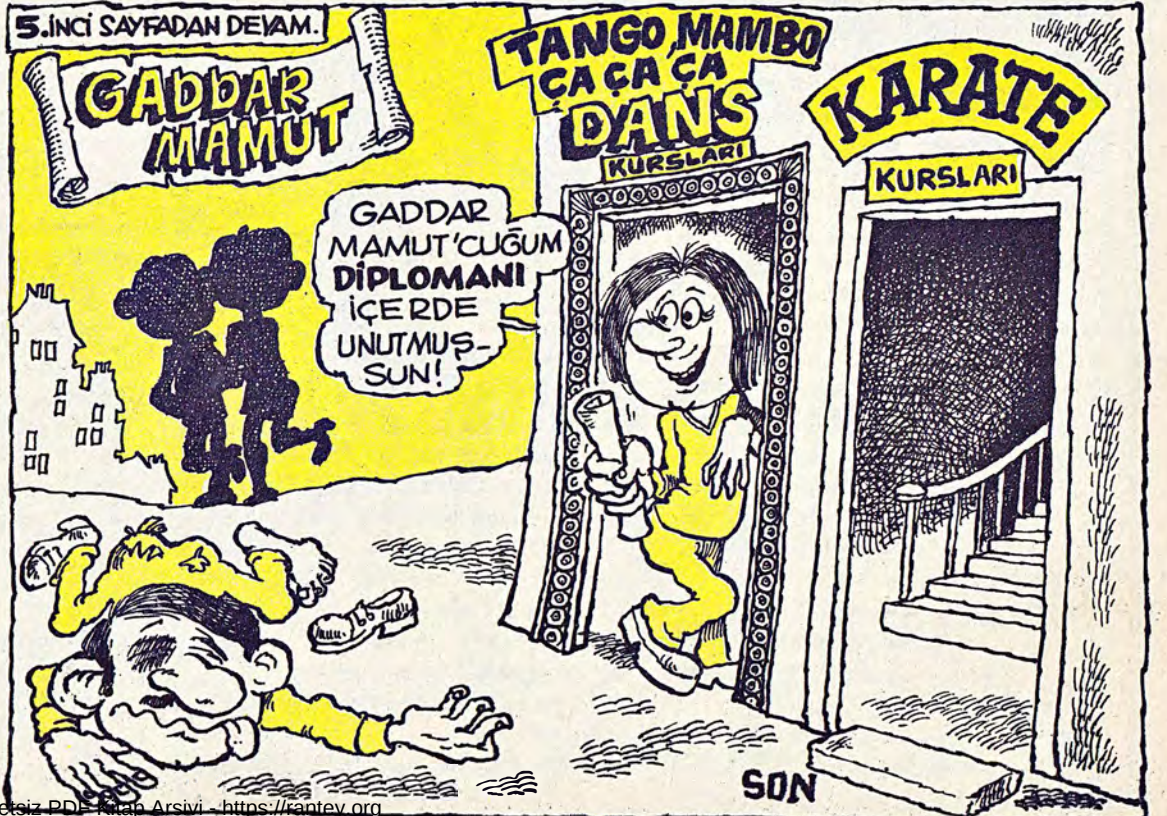
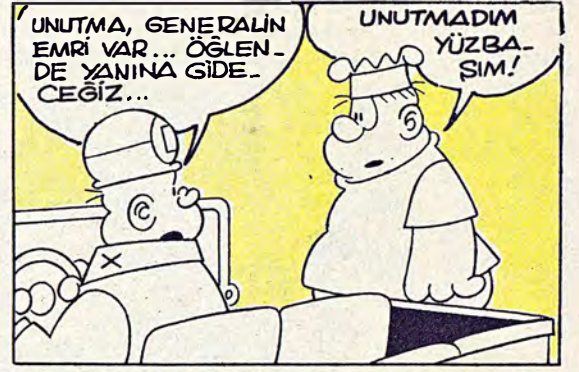
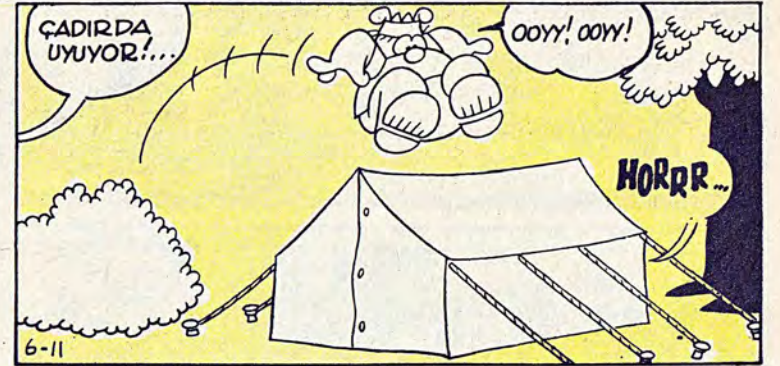
**PIRE SEVEN KARDEŞLER
KARAKÖY YER ALTI GEÇİDİ**

FOTOĞRAF STÜDYOSUNDA

Çalışabilecek ve fotoğraf çektiren asık suratlı kimseleri güldürebilecek veya biraz sırtmalarını sağlayabilecek matrak eleman aranıyor. Özel hayatında çok ciddi olması şarttır.
ÇEKER FOTOĞRAF S ÜDYOSU-ŞEHZADEBAŞI

HASBİ TEMBELER

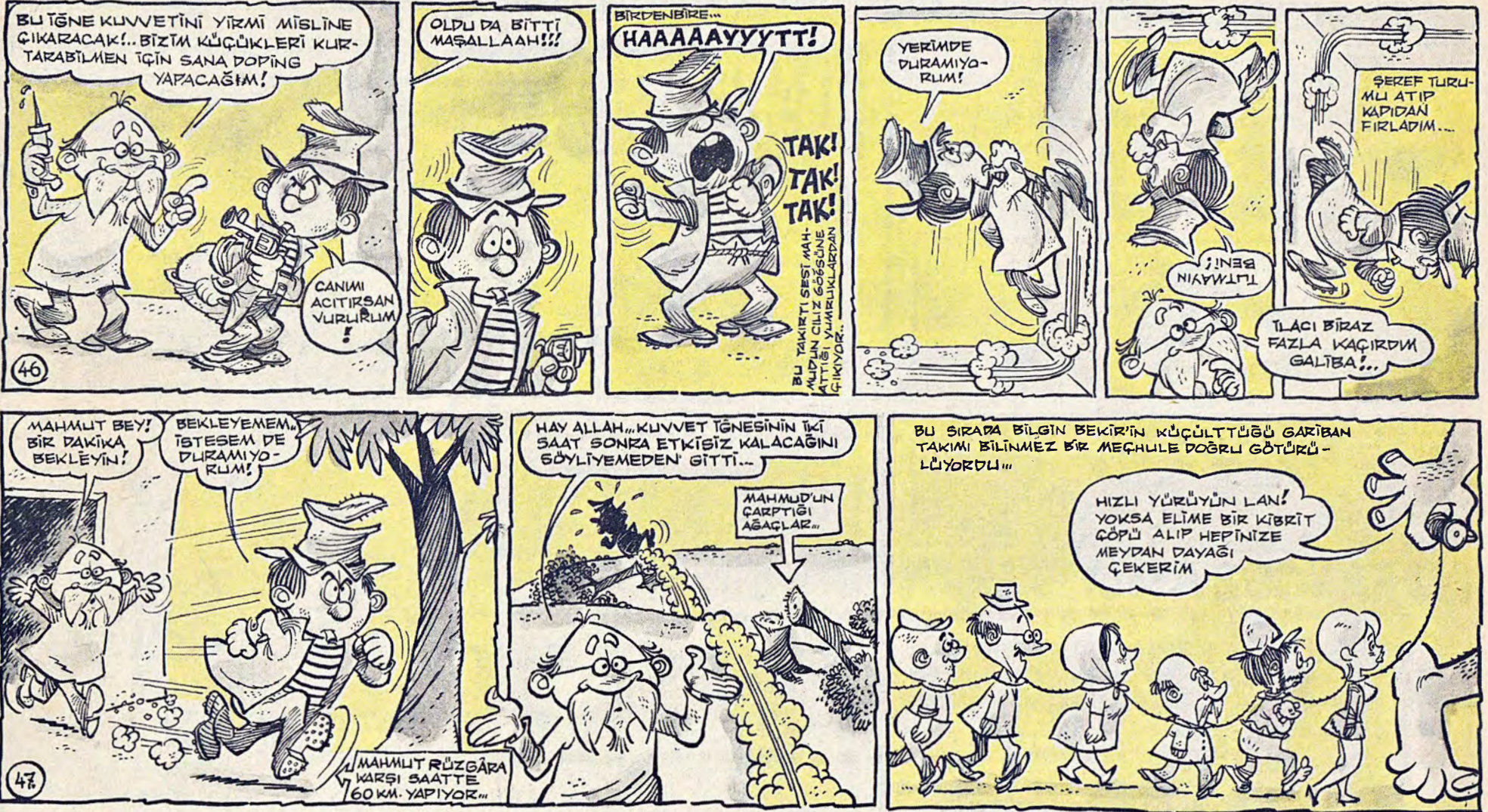

SON

HAFİYESİ MAHMUT..

PIYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

HAMİT BEYİN ALTIN BASTONU ÇALINDI

Sedat ve Vedat adlı iki ünlü yankesici ünlü cüzdanı dolgunlarımızdan Hamit Bey'in elinde taşıdığı altın saplı bastonu aşırımlardır. Olay şöyle olmuştur.

Sedat dilenci kılığına girmiş ve Hamit Bey'in yanına sokularak sadaka istemiştir. Bu sırada Vedat onların yanına gelmiş ve Hamit Bey'e

-Beyefendi, bu adam hilekârdır. Topal olmayıp mahsustan topallamaktadır. Hele sırtına bir iki baston yerleş-

tireyim de bakınız nasıl doğrulur, demiş ve Hamit Bey'in elinden altın saplı bastonu kaptığı gibi dilenci kılığında Sedat'a vermeye başlamıştır. Sedat kaçmış Vedat kovalamıştır. Kaça kovalaya, kaça kovalaya gözden kaybolmuşlardır. Neden sonra durumu anlayan Hamit Bey polise başvurmuşsa da iş işten geçmiş altın saplı baston gitmiştir.

ÜSKÜDAR LİSESİNDEN
ÇETİN METE

BİR MEKTUP KİMDEN GELEBİLİR?

Dersimiz kompozisyondu. Öğretmenimiz bize "Nasıl mektup yazılır?" konusunda açıklama yapıyordu. Okulumuzun yatılı öğrencilerinden Ali'ye gelen mektubu da örnek olarak sınıfa gösterdi. Ancak mektubun bir bay veya bayandan geldiği mektubun üzerinde belirtilmemişti. Ve tabii bu hata idi. Bu hatayı düzeltmek için öğretmen Ali'ye sordu.

- Oğlum, mektup baydan mı geliyor, bir bayandan mı?

Ali başını kaşdı. "Şey, hocam" dedi. "Siirt'ten geliyor..."

İSPARTA ASKERİ OKULUNDAN
RAŞİT Ş EREF

ZOR ÇIKAR

Ortaokulun birinci sınıfında Matematik Hocamız Alim Mansur, sınıfın en gırgırcılarından Kiskis Şaban'ı tahtaya kaldırıp :

-6 yaz, dedi.

Yazdı.

-Altına 7 yaz, diye ötmeye devam etti.

Kiskis Şaban onu da yazdı.

-Şimdi altıdan, yediye çıkar, dedi.

Kiskis Şaban kara kara düşünmeye, oflayıp, poflamaya başladı. Hoca:

-Ne oldu lan, çıkmıyor mu? deyince arkadaşımız :

-Hocam, çıkmasına çıkar emme tıslaya tıslaya çıkar... demez mi.

AMASYA LİSESİNDEN
ORHAN AĞAOĞLU

VATANDAŞLARIN DİKKATİNE

Dört gözle mamur, iki eli çamur, ellisini aşkın bir memurum.

1974'un yaşama tarifesinin gir-dabına tutulup, meçhul yerlere sürüklenerek kayboldum. Tek arzum, hayırsever bir vatandaşın elimden tutup da bu bataktan aciz vücudumu incitmeden acıtmadan çıkarmasını arzu gönlünden istirham ediyorum...

Saygı ve segilerimle...

MEMUR ŞEVKET

ARİFİYE İLKÖĞ. OKULUNDAN
NECATİ DEMİRAY

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

SABRİYE TELESPOR'A ÇARE BULDU

Eskiden her pazar dostu Fikri tarafından ziyaret edilip hatırı sorulan dullarımızdan Sabriye, T.V' de Telespor programı başladığından beri ihmal edildiğini ve Fikri'nin bu program yüzünden pazar günleri evinden dışarıya adım atmadığını öğrenmiştir.

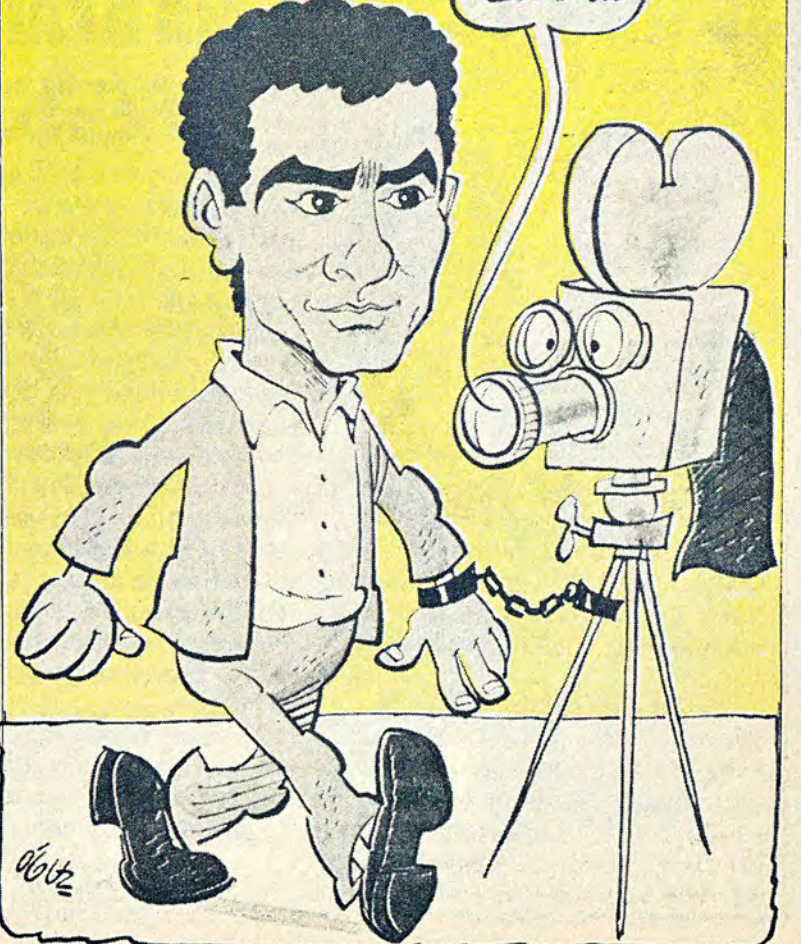
Tekrar eski ilgiyi görebilmek için arap sabun gibi kara kara düşünen Sabriye nihayet dostunu evine getirecek çareyi bulmuştur.

Üç yayın alanına özel ve çok güzel TV cihazı taktıran Sabriye, şimdi dostu Fikri'ye her pazar Tele-Sabriye programı sunmaya başlamıştır. Fikri o günden beri Tele Sabriye'ye gitmektedir.

Fikri "Tele Sabriye'nin yayın alanına girdiğim - den beri Tele Spor'a un serdim. Yalnız üç kanaldan, gayet canlı yayın yaptığı için hafif şaşılık hissetmeye başladım. Ama Tele Sabriye bana Tele Spor' u hiç aratmıyor" demiştir.

Sabriye'nin anten problemini nasıl hallettiği TRT ilgililerini hâlâ düşündürmektedir.

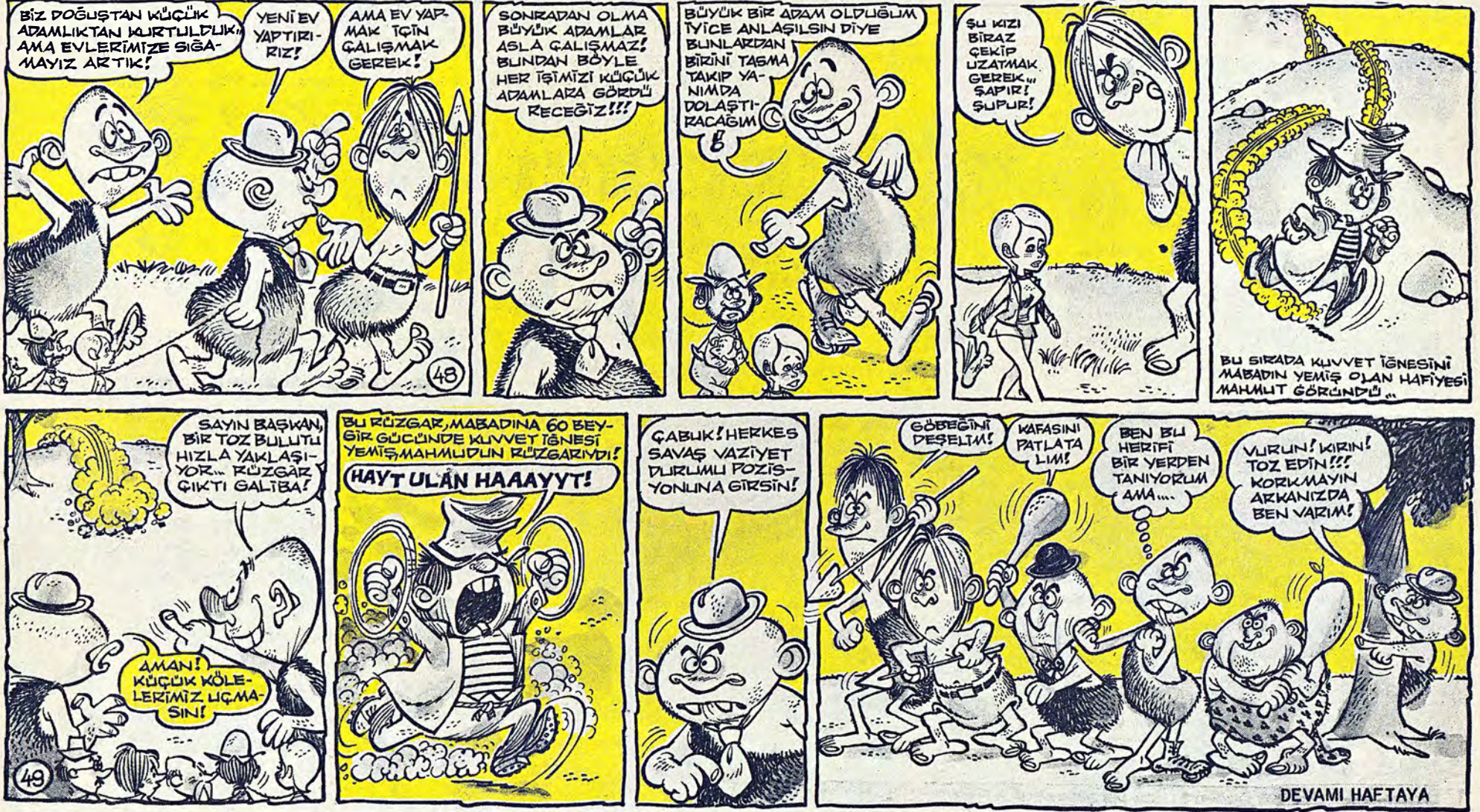
ARTIK TATİLİN BİTTİ...ŞİMDİ SENİ
BEN TEVKİF EDİYORUM YILMAZ'
CIIM!!!

HAFİYESİ MAHAMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

ŞÜKRAN 4 SAATTE BİR AYAKKABI

BEĞENEMEDİ

Şükran Hanım bir kunduracı dükkânına girmiş beyine bir ayakkabı almak istemiştir. Dükkân sahibi tarafından getirilen ayakkabıları muayene etmiş hatta derisini iyi olup olmadığını kontrol etmek için boya bile sürmüştür. O kadar çok ayakkabıyı incelemiştir ki dükkân sahibine gına gelmiştir. Şükran Hanım birkaç ayakkabıyı daha denedikten sonra "Başka ayakkabınız yok mu?" deyince dükkâncı "Aman efendim sizin gibi müşteri görmedim. Bak sanıza dört bir tarafınız boş kutularla doldu. Hem de onları boyayarak kontrol bile ettiniz" diye karşılık vermiş "Ve başka ayakkabımız yok" diyerek Şükran Hanım'ı başından savmaya kalkmıştır.

Şükran Hanım dükkân sahibinedönmüş "İyi ama; benim daha yarım saat boş vaktim var, bu zamanı nerde vensil geçireceğim." demiştir.

MUĞLA LİSESİNDEN
MEHMET ASLUM

GİRGİR'li dırdırlar

İlhami uslanmaz bir çocuktur. Sınıfın tebeşirlerini, silgisini çalıp Cuma pazarında sattığı hepimizce biliniirdi. Beni dövmüştü sınıfta. Tehdit etmişti. Gördüğüm halde söylememiştim öğretmenlere. Yanında oturan Fikri çalışkan bir öğrenciydi. Ama çoğumuzca hoş karşılanmayan bir yönü vardı, çok açıksözlüydü. Yanlış bulduğu her şeyi dobra dobra söylerdi. Karşısındaki hocası dahi olsa..

İlhami sınıf kapısının madeni tokmağını çalarken yakalandı. Disiplin Kurulu'na gönderdiler. Okuldan atılacağı ağızdan ağıza dolaşıyordu. Fikri ise aynı gün öğretmeni ile tartışıyordu sınıfta. "Efendim" di-yordu, "Yabancı ülkeleri bu kadar detaylı incelemek hata. Nüfusunu, şehirlerini önemli eserlerini bilelim kafi. Önemli olan onunkoekonomik durumu ve ülkemizle olanekonomik i-

lişkileridir.."

Fikri de disipline gitti. Öğretmene karşı gelmekten, sınıftaki kurulu düzeni bozmaktan ötürü...

Okulun son günlerinde Disiplin Kurulu toplandı. İlhami ile Fikri'nin durumu ele alındı.

İlhami dün sınıfa geldi. Affedilmiş. Çocuktur, bi daha yapmaz demişler. Son sınıfa kadar geldikten sonra onu okuldan atmak günah olur demişler..

Fikri ise o gün gelmedi sınıfa. Duyduk ki okuldan atmışlar. Demişler ki bugün bizleri eleştiren yarın kimi eleştirmez ki. Ona mı kalmış bizi beğenmemek, yanlış bulmak..

Saglıcakla kalın.

L.A.

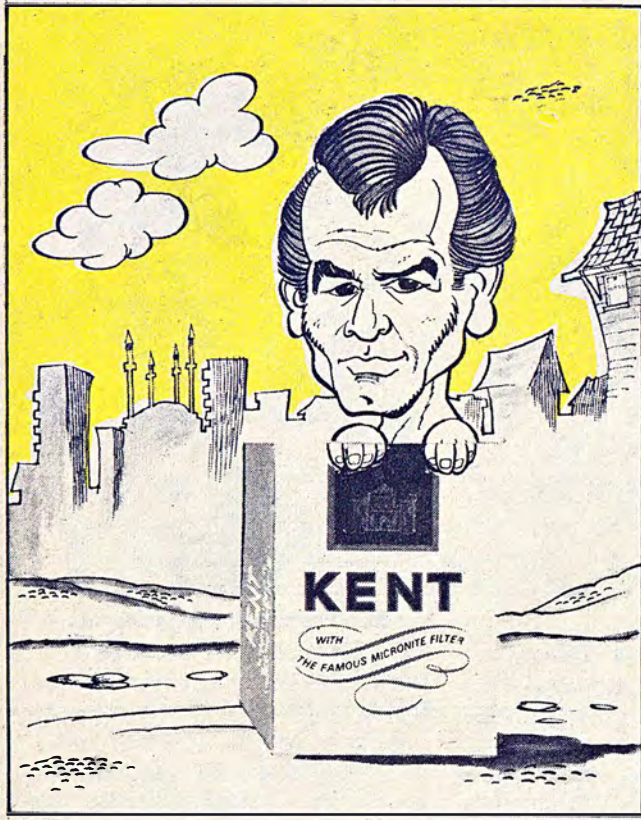
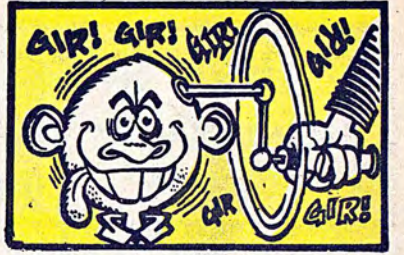
VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

KEMAL ÖZVERÇ
S. SALİH UYURGEZER
TAMER KÖSELER
MEHMET TURA
A.A.
NİYAZI YILMAZ
FAZİLET BURULAY
ÇETİN METE
ORHAN AĞAOĞLU
RAŞİT ŞEREF
NECATİ DEMİRAY
MEHMET ASLUM
KEMAL ÖZÇUKURCU
A. SEYFİ KAYMAK

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

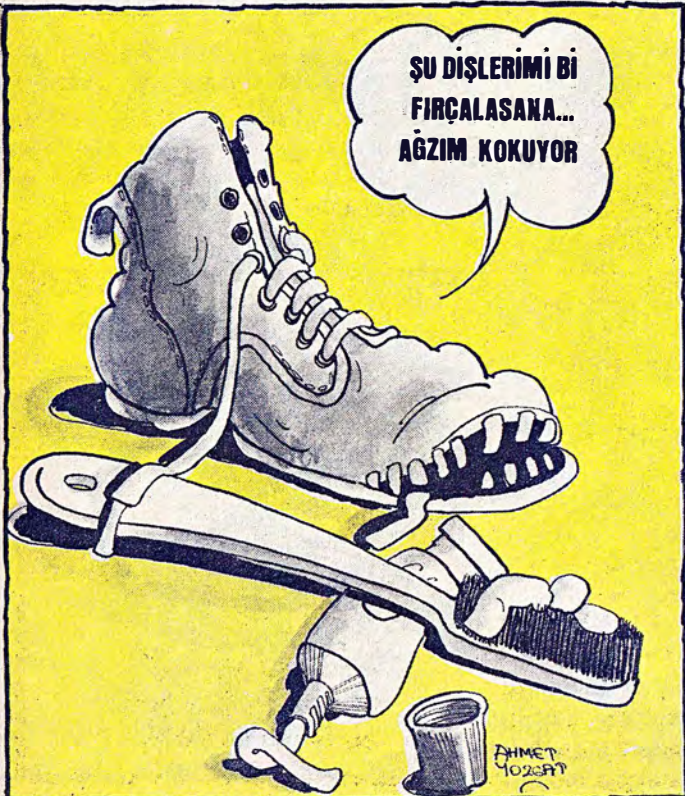
KAÇAK KENT İÇENLERE MÜJDE

Son parti getirttiğimiz kaçak Kent sigarası alanlara şimdi bir sürprizimiz var.

Artık her kaçak Kent sigarasından bir adet de kaçak Dr.Kimbil çıkıyor. Hem iç, hem doktora kendini bedava muayene ettir.

Dikkat edilecek hususlar:1-Paketi açarken fazla hırpalamayınız Kimbil'in pantolon üstü bozulabilir.2-Kaçağı çocuklardan ve kedilerden muhafaza ediniz.3-Kimbil'in üstü başı bütün kokuyorsa da asla sigara değildir.İçmeye kalkışmayın.

KAÇIRANLAR ANONİM ŞİRKETİ

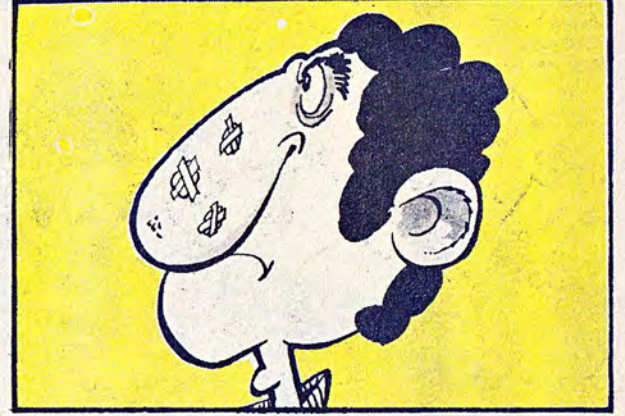
Agop da burnunu kaldırttı

Kapalıçarşı'da kuyumculuk yapan Agop Gardiropadındaki bir vatandaşımız da bazı ünlü yıldızların yaptıkları gibi estetik ameliyatla burnunu kaldırtmıştır.

Burnundaki sargılar açıldıktan sonra aynaya bir göz atan Agop memnuniyetinden, Reşat altını gibi olmuştur.

Agop şimdi burnundan çok memnun olduğunu belirtmekte, eşine dostuna çay, kahve ve sigara ikram etmektedir. Agop "Eski burnumu yakmaktan yanık merhemi almaktan illallah demiştim. Şimdi sigara içerken hiç zorluk çekmiyorum. Günde iki paket birinci içsem bile artık burnum yanmıyor" demiştir.

Resimde Agop Gardirop eski ve yeni burnu ile görülüyor.

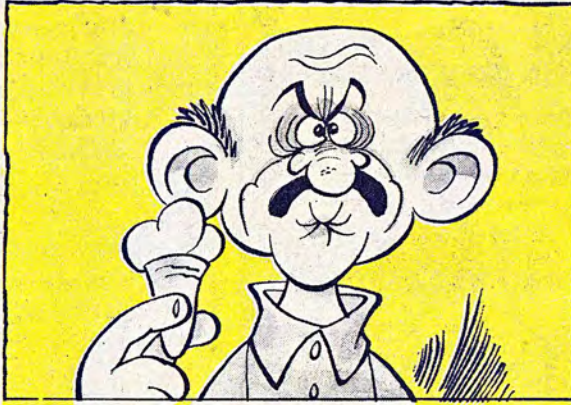
AMELİYATTAN ÖNCE

AMELİYATTAN SONRA

SERBEST KÜRSÜ

HERKESE SÖZ HAKKI (Beşiktaş'a baba hakkı)

BELEDİYE NERDESİN?

Son birkaç yıldır dikkat ediyorum, dondurmalar eskisine oranla çok soğuk yapılıyor. Halbuki bizim çocukluğumuzda dondurmalar bu kadar soğuk değildi. Dondurmaların böylesine buz gibi soğuk olduğu nerede görülmüş. Halkın sağlığını hiçe sayan bu gibi kimselerle Belediye neden mücadele etmiyor? Kime şikâyet edelim? Zirai İlâçlama Kurumu'na baş vurdum, onlar da bu işe bakmıyormuş. Beni bu konudakim aydınlatacak. Alâka bekliyorum.

ABİDİN ALTMIŞ YEDİLİK

TERBİYESİZLİĞİN DE BİR HADDİ VARDIR

Bu güne kadar sustum sustum artık şurama geldi. Torunsanız torunluğunuzu bilin. Hiç olmazsa beş vakit namazının üçünde bana rahat verin. Namaz kılarken, iki de bir de arkama geçip beni gıdıklamanız doğru mu? Hadi okulu - nuz size terbiye vermiyor, TV'nin eğitim prog-

ramlarını da mı seyretmiyorsunuz? Nah... Şuraya yazıyorum. Akşama babanız gelsin ikinize de bir güzel sopa attıracağım. Aaa... Yeter a-yol! Bari gözlüğümü sakladığınız yeri söyleyin.

HANİFE YATSI

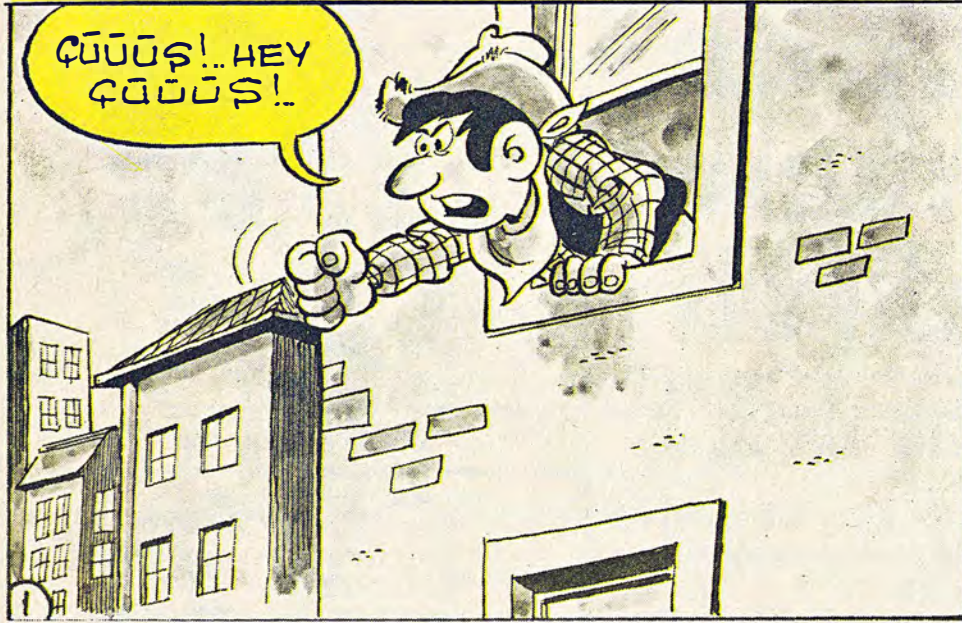
BİLETÇİLERİN KÜLTÜRLÜ OLMALARI GEREKMEZ Mİ?

Bir haftadır Belediye Otobüslerindeki biletçilerin anlayışsızlığı yüzünden ineneğim duraktan 7-8 durak ileride inmek zorunda kalıyorum. Üzerinize afiyet bir haftadır sesim kısık. Biletçilere elle, inmek istediğimi işaret ettim halde, kapıları açmadıkları gibi işaretlerimi yanlış anlayıp, onlar da bana elleriyle ayıp işaretler yapıyorlar. Ayıp değil mi? Sesim kısık iki kilometre ileride inmeye mecbur muyum? Hükümet ilgilileri uyuyor mu?

MUHSİN ÖNKAPI

O'HENRY' den
ARAKLAYARAK
ÇEVİREN:
JİLET BÜLENT

DÜNYANIN EN ÜNLÜ DÜMENCİLERİ -HALKA AÇIK ŞİRKET-

Kansas City şehrinde dolaşıp duryordum. Birden affallayıp kaldım. Çünkü bir adam, ilerdeki binanın penceresinden iki de bir sarkıyor "Çüşş! Hey, çüşş!" diye bağıriyordu. Orta-lıkta tek bir katır bile yoktu. Kime böyle sesleniyor diye çevreme dikkatle baktım. Görünürde hayvan olarak, ayak-kabıllarını boyatan bir Amerikan poli-sinden başka kimse yoktu. Göz sinir-lerim bozulmuştu. Ortada tek bir katır, merkep yokken, bu adam niçin pence-reden kafasını uzatıp uzun uzun çüşş! çekiyordu. Üstelik onu tanımıştım. Bu çoktandır yollara karışmış olan bizim Buck idi.

Bir dakika sonra, Buck kapıdan fırladı, köşeye doğru koştu. Uydurma katırların olmayan nallarının çıkardığı görünmez toz bulutlarına bir süre baktı. Sonra gene aynı kapıdan girdi. Kafasını iki de bir çıkarıp çüşletmelerine devam etti. Pencerenin altında "Çiftçileri koruma ve ödünç verme şirketi" yazılı bir tabela vardı. Bir süre sonra, olmayan katırları kovalamak için gene çıkınca yanına yaklaştım. Bizim Buck, hakikaten kıyak bir tebdili kıyafet yapmıştı. Pantolonu ve çizmesi ile tam bir köylüydü. Ancak, tiyatrocuların ki kadar düzgün elleri, kulağının arkasına taktığı ve döşemeci dükkânından çıkma saman çöpleri bu dekoru bozuyordu.

Saygıyla sokuldum.

-İpini kopartıp kaçan katırlar senin miydi, durdurmaya çalıştım ama, başaramadım. Her halde çiftliğin yolunu yarılamışlardır. Diyerek lafı açtım.

-Hay Allah cezasını versin o katırların diye öyle içter, konuşmayabasıladı ki, nerdeyse bizim Buck'un gerçekten, katırları olduğuna inanacaktım. Fakat Buck, yüzüme dikkatle baktınca :

-Vay! Vay! Vay! Silvers'ten sonra dünyanın en büyük işportacısı Parley. Elinizi sıkabilir miyim Parley.

Elimi sıkmasına izin verdim.

-Silvers benim hocamdı ama, ben-den daha kabiliyetli değildi, dedim ve

sordum. "Anlat bakalım, şu olmayan hayvanlara çüşş! demenin sebebi ne? Gene ne dümenler çeviriyorsun baka-lım."

Buck, hafiften kızarak :

-Ne olacak yahu, harçlığımızı çıkartıyoruz işte. Mangır durumu parlak değil bu günlerde. Bu döküntü kılıkta işte günde ancak kırk doları doğrultuyoruz. Bak anlatayım. Gördüğün bu iğrenç köylü kılığını üstüme geçiriyorum. Her gün başka bir ad kullanıyorum. Mesela bugün adım Con. Şu meydana bakan binalara yığılmış olan, köylülere ödünç veren şirketlerin her gün birisine uğruyorum. Şemsiyemi eldivenimi bir kenara atıp, ağalar gibi

oturuyorum. Sonra, kız kardeşimi müzik tahsiline göndermek için çiftliği mi ipotek ettirmek istediğimi söylüyorum. Karşılığında büyük bir borç istiyorum. Ne olsa köylüler borçlarını zamanında ödemedikleri için, şirketler vade dolunca çiftliklere konduklarından, borç para vermekten çok hoşlanırlar.

İşte ben de bu çiftlik sahipleri gibi şirkete uğrırım. Tam tapuyu çıkarırmış gibi yaparken, olmayan katırların tepiştiğini duyar, çüşş demeye pencereye koşarım. Sonra kapıdan çıkarak, katırları yatıştırmaya giderim. Birkaç kez böyle girip çıktıktan sonra, katırların, araba dingilini kırdık-

larını, yanıma da para almadığımı söylerim. Tabii şirket beni kaçırmak istemeyecektir. Hemen kırılan dingilin tamiri için bana bir on dolar verirler ve dingili tamir ettirdikten sonra saat onda gelmemi, ipotek işini bitirip istedikleri borç parayı vereceklerini söylerler.

İşte bunca hay huy, vay cüş arasında benim kopardığım on dolar harçlığım olur.

Buck'un olayı anlatırken utanmasına saygı duydum.

-Hiç de ayıp bir iş yapmıyorsun, dedim. Güç anlarda faydalıdır. Her şey küçükten başlar. Şikago Üniversitesi de böyle kurulmuştur.

Bu sefer soru sorma sırası Buck'a gelmişti :

-Peki sen neler çeviriyorsun Parley dedi.

-Kanuna uygun işler dedim. Taklit elmaslar, başağrısı pili, kuş yemi ve bir sürü yeni buluşlar. Bir de keleprik paket satışı var : İçinde Mısır zambacı tohumu, altın suyuna batırılmış nişan yüzüğü, turşu çatalı, tırnak makası. Bir de her biri ayrı adları taşıyan elli kartpostal. İşte böyle bir paket sadece yarım dolar.

-Ben de odun külü ve benzinden yapılmış tel bir ateş yakacak satıyordum dedi Buck. Zencileri kızartmaya meraklı bölgelerde iyi satış yapıyor-

dum. Tam işlerim tıkrına girmişti ki petrol çıktı. Böylece benim yakacağın pabucu dama atılmış oldu. İşler kesatlaşınca, bırakıp buraya geldim. Gördüğün işe başladım. Böyle döküntü bir iş yaparken görüldüğünden dolayı utanıyorum. Fakat ne yaparsın birader, geçim dünyası işte.

Ben gene saygıyla karşılık verdim.

-Tefecilere on dolarlık bir kazık atan insan, utanılacak bir iş yapmamıştır bençe dedim. Fakat gene de iyi bir iş değil. Hem ödemeye niyetin yok, hem de borç para alıyor gibisin.

Buck'a kanım iyice ısınmıştı. Mu-

DEVAMI KARŞIDA

habbeti koyulaştırınca, uzun süredir kafamda tasarladığım bir planım olduğunu söyleyerek ona ortaklık teklif ettim.

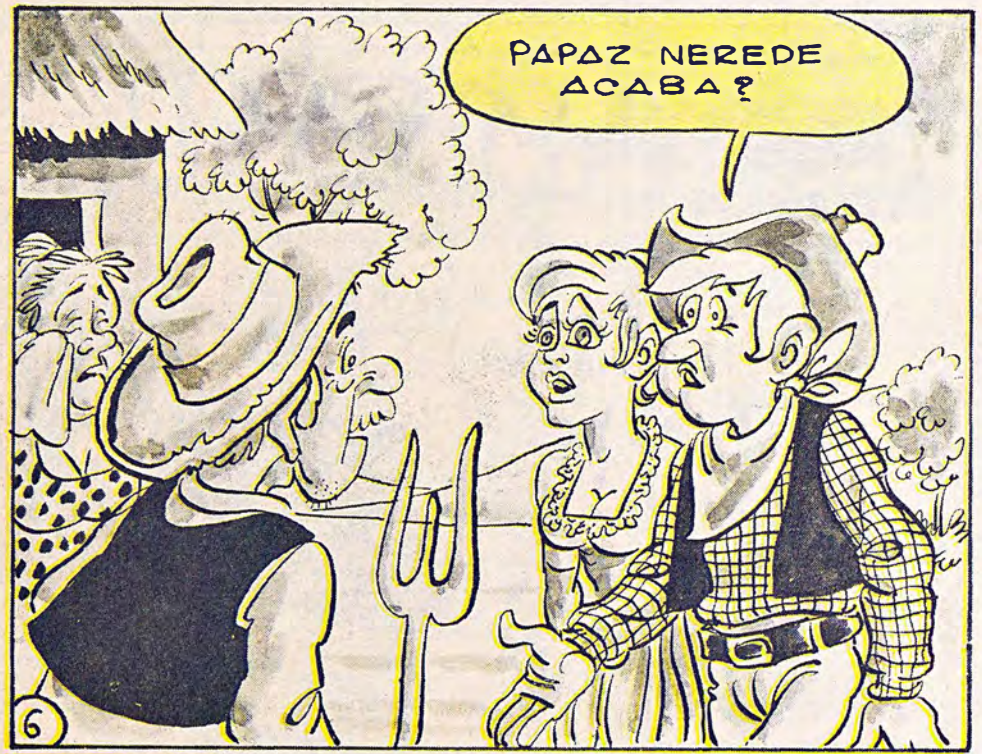
-Gerçekten namussuzca biri değilse, ben her işe hazırım Parley dedi. Şu teklifini bir anlayalım bakalım. Her halde benim bu on dolarlık kepezelikten daha iyidir. Şahane yıldızlar tiyatrosunda, ofelya rolüne çıkmış gibi rahatsızlık duyuyorum bu işten.

Bu yeni planım zevkli ve güzel bir işti. Tabiata, sanata düşkün, aşka hayran, ince ve yumuşak ruhlu bir insan olan benim için tam biçilmiş kaptandı. Derisinin güzelliğine hayran kalmadan hiç bir enayi soyduğum

olmamıştır. Birisine bir şey yutturur - ken, elbisesi ile sattığım şey arasında renk uyumu olmasına dikkat ederim. İşte bu yeni planım da öylesine zevkli tabiat, yeşillik ve kazanılacak bol para dolu olduğu için seviniyorum.

-Böyle bir işi çevirebilmemiz için genç bir kıza ihtiyacımız olacak dedim. Şöyle akli başında, fikri işe yatkın, soğukkanlı bir kızcağız biliyor musun. Artist döküntüsü falan istemem.

-Tarif ettiğin gibi birini biliyorum diyerek beni Sarah'ı görmeye götürdü. Kızdan ilk bakışta hoşlanmış - tım. Aradığım özellikler vardı onda.

Yirmi yaşlarında, kumral saçlı, hoş tavırlı yerli yerinde bir bayandı.

-Lütfen işi anlayalım diye Sarah söze başladı.

-Aman hamfendi dedim bu dala - veremiz gayet romantik, ince ve edaristik bir oyundur. Romeo Juliet'in balkon sahnesi yanında halt etsin.

Kendisine işi açınca kabul etti. Bir emlakçının yanındaki sekreterlik işini bırakarak, böyle sanatkarane bir işte çalışacağı için gurur duyduğunu söylüyordu.

Planımı sizlere de açıklayayım. Bu iş aklıma bir atasözünü duyunca gelmişti. Dünyanın en büyük dalavereleri en ince dümenleri kitaplardan, atasöz-

lerden, dualardan ve ezop hikâyelerinden çıkartılanlardır. Bizim bu ufak isimimiz de "Herkes genç aşıkları sever" sözü üstüne kurulmuştu.

Bayan Sarah'la, bizim Buck, bir akşamüstü arabaya biniyorlar, tozu dumana katarak bir çiftliğin önünde dururlar. Sarah'ın rengi uçuktur, gözleri sevgi doludur. Erkeğinin koluna sarılmıştır. Acıklı hayat oynuyordur. İşte zalim ana babaların bir türlü evlenmelerine razı olmadığı iki genç aşık. Papazın nerede olduklarını sorarlar. Çiftçi, yakınlarda papazın bulunmadığını söylerken, yumuşak kalpli karısı, önlüğü ile göz yaşlarını silmektedir. Tam o sırada, kapkara bir

elbise giymiş, beyaz yaka takmış Parley, (Yani ben) arabasıyla görünür.

Çiftçi heyecanla bağırır:

-Tanrının işine bakın, Papaz ayağınıza geliyor. Ne şans. Papazın (Yani benim) adı Green'dir. Yarın komşu kasabada verilecek vaiza gitmektedir.

Gençler, arkalarından babalarının kovaladığını hemen evlenmek istediklerini söylerler. Papaz, böyle hayırlı bir işi yapmakla mutlu olacağını söyler. Çiftlik sahibi biraz tereddüt - ten sonra, salona onları alır. Rahip nikâhları kıyar. Çiftçi neşeyle elma şarabını çıkarır. Karısı, gözü yaşlı olarak gelinin sırtını sıvazlar. Papaz,

evlenme kâğıdını yazar, tanık olarak çiftçi ile karısına da imzalatır. Her yanı ile mükemmel bir iştir bu. Aşk hayvanlar, kırmızı damlar, üstünde parıldayan güneş, her şey aklınıza ne gelirse her şey vardır. Herkes arabasına biner gider..

Buck ile Sarah'ı aşağı yukarı yirmi kadar çiftlikte bu hava içinde evlendirdim. Bankaya bozdurduğum evlenme kâğıtlarının, aslında çiftlik sahiplerini 300 ile 500 dolarlık borç altına sokan senedler olduğunu, neden bilebilirlerdi. Hayırlı bir iş yaptıklarını sanırken bir borcun altına girdiklerini anladıkları zaman, bizim aşk masalı için neler söylediklerini

her zaman merak etmişimdir.

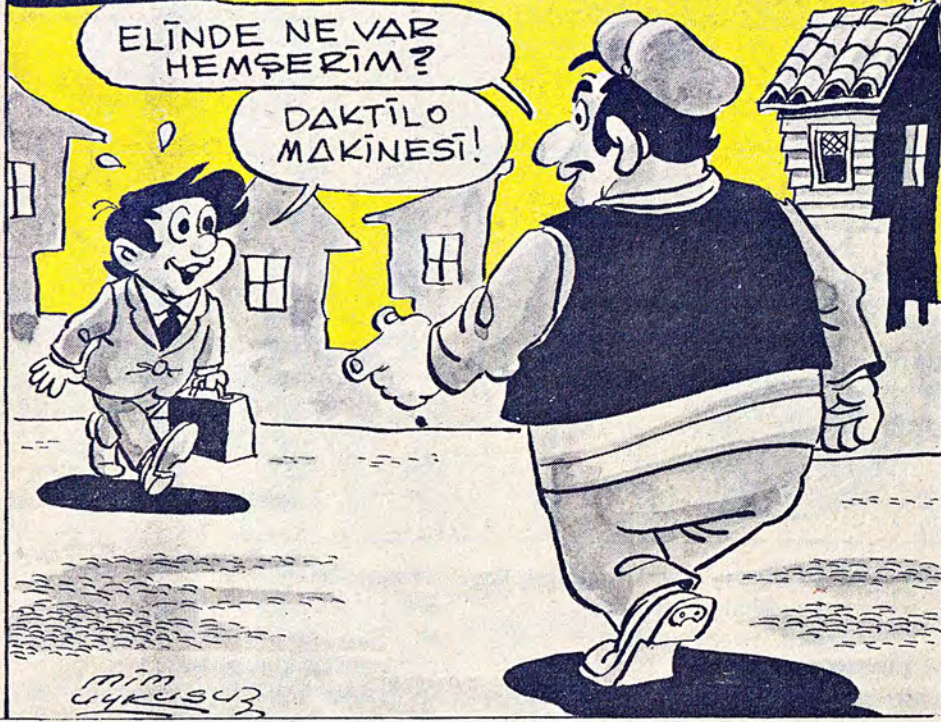
Mayısın on beşinde altı bin lirayı uçumuz paylaştık. Sarah neredeyse sevincinden ağlayacaktı. Böylesine yufka yürekli ve böylesine doğruyu seven bir kıza pek az rastlanırdı doğrusu. Ayrılırken küçücük mendiliyle gözlerini kurularak:

-Çocuklar, bu para kendime çeki düzen vermeme yetecek. Siz geldiğinizde ben emlakçının yanından çıkmak üzereydim. Beni bu paralı işe sokmasaydınız, kimbilir halim nice olurdu. Şimdi artık namuslu ve dürüst bir işe girmek istiyorum. Cincinati'ye gidip bir falcı dükkânı açacağım. Herkese bir dolarlık sevinçli haberler sa-

tan, Mısırlı falcı Bayan Saramaloy olacağım orada. Beni dinlerseniz siz de böyle dürüst bir dümene yatın. Aman dikkat edin, Gazetecilerle ve polislerle dostluk kurun, gerisi kolaydır.

Bayan Sarah ile vedalaştık. O gittikten sonra biz de toparlandık. Evlenme kâğıtlarının vadesi gelmeden yüzlerce kilometre uzaklaştık oradan. Cebimizde dört bin dolar vardı. New Jersey kıyılarındaki o küçücük New York şehrine indik.

**DEVAMI:
GELECEK HAFTAYA**

Demir gibiyimdir, yüzmeden güreşe kadar sporun her dalında çalıştım. Kendimi övmüş olmayayım ama, barfikte, paralelde bir zamanlar üstüme yoktu. Anlatacağım olayla sıkı ilgisi olduğu için bu kadar şişiniyorum. Yalnız, sol kolumda bir şaşılacak ârıza vardır. Haftada, hiç değilse ayda bir, sol kolum omuz başından çıkar. Öyle ağır spor yaparken değil, gerinirken bile, çıt diye bir ses duyarım, tamam, kolum çıkmıştır. Bende kol çıkması öyle önemli bir olay sayılmaz. Parmak çılatmak gibi bir şey... ya kimsenin yardımı olmadan, kendi kendime çıkan kolumu yuvasına oturturum, ya da bir arkadaş yardımıyla bu işi yaparım. Berbuna alıştım ama, başkaları alışamadılar. Kolum omuz başı ekleminden çıktı mı, öyle acayip biçimde aşağı doğru sallanır ki, görenler büyük bir felâket olmuşcasınakorkar, bağırır, ellerini yüzlerine kaparlar. Sonra onların gözleri önünde omuz başımdan, çıt diye çıkan kolumu, küt, diye yerine oturtunca bu kez büsbütün şaşar, gülerler.

Size olayı bu kadar kolay, rahatlıkla anlattığıma bakıp da sakın bu işin ağrısız, sızısız olduğunu sanmayın... Kolumun çıkması çok ağrı verir. Eğer onuhemen yerine oturtmasam, ağrısına dayanamam. Ama bu ağrı iki dakikadan çok sürmez, hemen kol kemiğimi omuz başımdaki yuvasına oturturum. Bu bende o kadar eskidir ki, ne zamandan beri kolumun yuvasından çıkmaya alıştığını hatırlayamıyorum. Bir valiz taşıran çıkar bazı, bazı da kâğıt oyununda kâğıdı masaya vururken çıkar, hiç belli olmaz.

Doktorlara gitmedim değil. Röntgen muayenesinde, omuzla kol kemiği oynak yerinin lağa olduğu anlaşıldı.

- Tehlikesi var mı? diye sordum.

Doktorların hepsi de, gençken o kadar değilse de, yaşlanınca tehlikeli olduğunu söylediler. Gire çıka bir zaman sonra eklem öylesine aşınmış ki, artık ne yapılsa kol bir daha yerine oturmazmış. Hele çürürse iş daha da büyümüş. Hiç bir işe yaramayan çıkık bir kolu ne yaparsın, kaldırı at...

Korkumdan otuz yaşımdan sonra sporu bıraktım. Sonra döne dolaşa yazar olunca, sağ kolumu daha çok kollamaya başladım. Çünkü sol elimle bir harf bile yazamam...

Tıpkı benim gibi bir arkadaşım daha vardı. Onun da ikide bir alt gene kemiği yuvalarından çıkardı. Çok gülsün, kuvvetli esnese, ağzını açarak bağırırsa, hapşırsa gene kemiği çıkarır, aşağı doğru sarkar, sallanırdı. O da benim gibi, çenesini avuçlar, tabaka kapağını kapar gibi, çenesini yerine oturturdu. Sonradan o arkadaşım politika hayatına atıldı. Bunun ne demek olduğunu elbet bilirsiniz. Her siyasi tartışmada çenesi birkaç kere çıkardı.

Geçenlerde ondan pek acıklı bir mektup aldım. Bir açılış töreninde nutuk verirken çenesi öyle bir çıkmış ki, ne kendisi, ne başkası bir daha yerine oturtamamış. "Şimdi çenem sarkık ve düşük kaldığından hiç konuşamıyorum, ancak yazı yazarak memlekete olan borcumu ödüyorum" diye yazıyordu.

Bu, beni büsbütün korkuttu. Kolumu daha titizlikle korumaya başladım. Sekiz ay kolum çıkmadı. Doktorlar "Şimdi dahakötü" diyorlardı, "Kemikler kartlaştı, bir kere çıkarsa, imkânı yok bir daha yerine oturmaz."

Eğer içimde bu korku olmasaydı ben daktilo makinesi satın alamazdım. Günümüzün olayları öyle sinirlendirici ki, duygulu bir yazar bu olaylar karşısında elindeki kalemini hırsla masaya çarpmadan yapamaz. Bu sinir benim için en büyük korku. Hayatımı

kazandığım zavallı kolumu büsbütün kaybedebilirim. Kolumun sinirlenmemesi için bir daktilo makinesi aldım. Bu iş o kadar kolay olmadı. Benim gibi harfleri yan yana getirip cümle, cümleleri dizip hikâyeye yapan, sonra bu hikâyeleri bin zorlukla patronlara beğendirip aldığım on liranın yüz elli kuruşunu da devlet bütçesine vergi veren bir yazar için, daktilo makinesi satın almanın ne demek olduğunu, zahmet olmazsa, lütfen gözünüzün önüne getirin. Üç yıl gece gündüz yazı yazdım. Harfler, kelimeler, cümleler,

yan yana gelerek ortaya çıkan bu yazılarla patronum geçindi, oğlunu Avrupa'da okuttu, öbür oğlunu evlendirdi, kendisi Avrupa gezisine çıktı, hem ev kiramı verdim, vergi ödedim, üstelik arada benim de geçindiğim yetmiyormuş gibi, bir de daktilo makinesi aldım. Yazı pek bereketli bir işti, o kadar ki, bazen yazıyı yazanların bile geçindikleri görülür.

Normal bir adam, evet, normal bir adam oluyorum, bir apartman yaptırınca ne kadar sevinirse, ben de beş yüz seksen lirayı sayıp daktiloyu aldığım zaman o kadar sevinçliydim. Makine sol elimde, elbette sol elimde, ağzım kulaklarımda, sallana sallana geliyordum. Keyfimdene dolmuşu bin dim, ne otobüse, ne tramvaya. Herkes elimdeki kutu ile görüp, "Ne o?" diye sorsun. Ben de kasıla kasıla, umursamayarak, "Hiç, bir daktilo makinesi aldım da..." diyeyim, istiyordum.

Tersliğe bakın, hiç bir tanıdıkla karşılaşmadım, hiç kimse "O elindeki ne?" diye sormadı. Basbayağı canım sıkılıyordu. Bizim evin sokağına kadar geldim. Evin önünden tren geçer. Tren yolunun öbür geçidinde perşembe günü pazar kurulur. O gün de perşembeydi. Mahsus yolumu uzattım, pazardan geçtim, belki bir tanıdığa rastlarım da "O elindeki ne?" diye sorardı.

Pazara girdim, yürüdüm, yürüdüm. İstasyona geldim. İstasyon alanında bir kalabalık. Bunların hepsi köylüydü. Mal alıp satıyorlardı; tavuk, hindi, çuvalarla patates, soğan, küfelerle meyve. Onların çekişerek pazarlık edişleri hoşuma gidiyordu. Alıcıyla satıcı el ele tutuşuyorlar, pazarlıkta uyuşuncaya kadar birbirlerinin ellerini sallıyorlardı. Ben öteden beri köylümüzün bir çift çorap alır satarken bile neden böyle karşılıklı el sıkışıp, el salladıklarını merak eder bir türlü bunun sebebini anlayamazdım.

İri yarı bir köylü yanıma sokuldu, - Hemşerim, o elindeki ne? diye sordu. Düşünün bende ki sevinci,

- Daktilo makinesi... diye bağırdım.

Hemen dört yanıma beş on köylü daha çevirdi. Buna kuşatma da denilebilir. Birden sarılmış, kuşatılmışım. O iri yarı köylü delikanlı,

- Satılık mı hemşerim? dedi.

Daktiloyu aldığımı o kadar seviniyor -

- Dur yahu, dur... dedim, dur be, ne yapıyorsun?

Hem parmak kemiklerimi birbirine geçirircesine elimi sıkıyor, hem de,

- Olacağını söyle kardeşim de alalım, diyordu.

- Dur kardeşim, dur allahaşkına.. dur be. dur yahu... Sallama, kolumu kıracaksın..

- Hadi olacağını söyle de alalım şunu.

- Bırak kolumu be!

- Canım, uzun etme. Söyle olacağını da helâllaşalım.

Delikanlı dut ağacı silker gibi kolumu sallayarak beni zıp zıp zıplattı. Yukarı aşağı atlayıp duruyordum.

- Yoo, helâllaşmadan bırakmam.

- Yahu, benim satılık malım yok, git işine..

- Yoo hemşeri, söz dediğin ağızdan çı -

kar. Bu kadar insan içinde satılık dedin, herkes duydu. Tükürdüğünü yalama!

Beni kuşatanlar bağırdılar:

- Biz duyduk, satılık dedin.

- Duyduk... Allah şahit, satılık dedi...

- Vallah dedi bilâder...

Kolumun çıkmasından geçtim, kökünden kopacak.

- Yahu, elimi sıkma be... bırak elimi.. koparacaksın!

- Vaallaha bırakmam. Söyle bir şey de uyuşalım.

Baktım elimi kurtaramayacağım, makineyi atmaktan başka yol bulamadım. Aldığım paraya satıp kurtulacağım. Gider bir başkasını alırdım.

- Beş yüz seksen lira, dedim.

Delikanlı güldü. Hem güldü, hem kolumu birkaç kere daha salladı. Her sallayışında ayaklarım yerden kesiliyor, havalanıyor - dum.

- Hele şunun beş yüzünü bırak da seksen verelim, dedi.

- Arkadaş, şu elimi bırak, öyle konuşalım..

- Pazarlık hak, bilâder, el bırakılır mıymış?

- Bırak ulan...

- Yoo... ağzını bozma. Senin malını zorbalıkla alan yok.. Senin malın elinde, benim param cebimde.

- İyi ya vermiyorum.

- Canım hemşerim, neye yabancıya gitsin. Bir kerem pazarlığa başladık, bitirelim. Ben seksen verdim, sen de bir şey söyle..

Dört bir yandan,

- Uyuşun!..

- Uyuşun! diye sesler yükseldi.

Baktım elimi kurtaramayacağım,

- Hemşerim, ne olursun, o elimi bırak da sol elimi tut! diye yalvardım.

- Olmaaaz, kardeşim, dedi, sol şeridir, sağda hayır vardır, sağ el uğurludur. Sen de bir şey söyle canım. Senin malın sende, benim param bende.

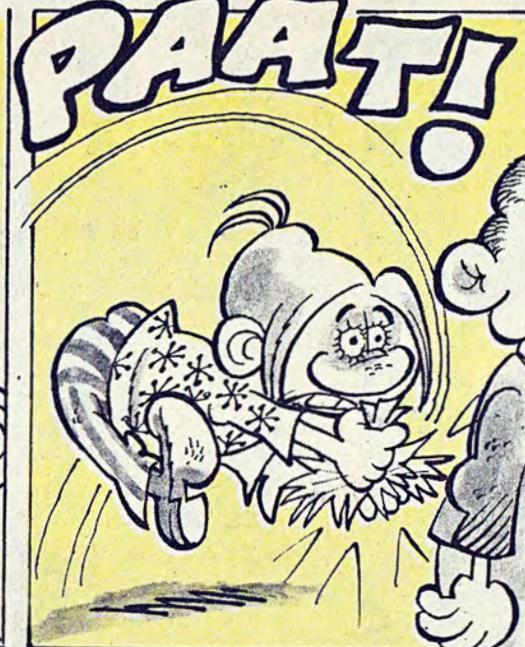
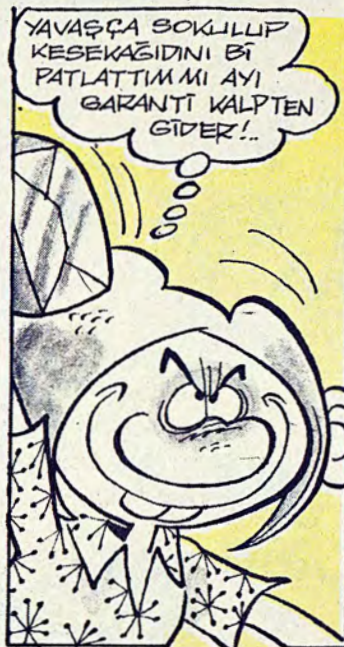
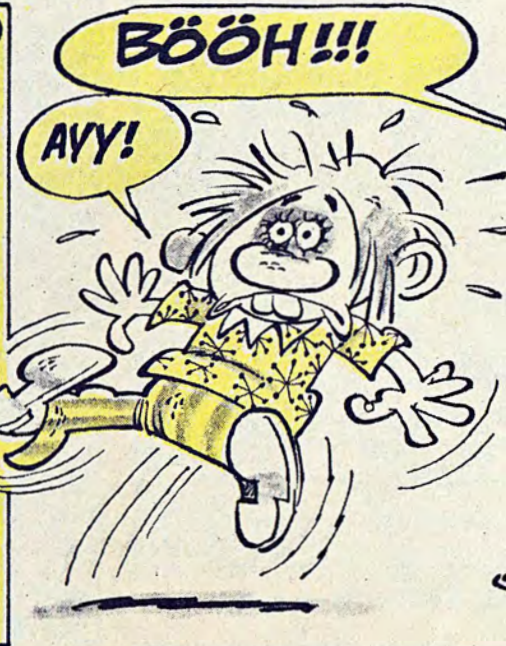
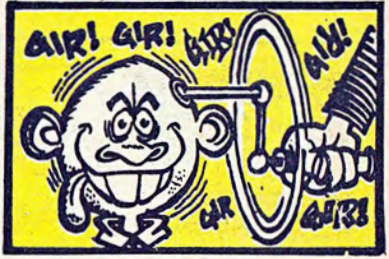
Elimi kurtarabilmek için zararı da göze aldım.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

PAZARLIK

- Sekseni bıraktım, beş yüz ver, dedim, daha iki saat önce beş yüz seksene aldım namussuzum.
- Hele namusu bırak bir kenara. Ona söz yok. Pazarlık helâl.. Kiminin parası, kiminin duası. Sana helâlinden bir iki buçuk kayme daha vereyim... Haa? Buna da bir diyeceğin yok ya...
- Yahu, elimi bırak be kardeşim.
- Elini bırakınca pazarlık mı olur?
- Öyleyse sallama hiç olmazsa.
- Sallamazsan pazarlığın tadı mı olur?
Bir belâya çattık ki olur şey değil.. Herif demir mengene gibi elimi pençesine geçirmiş, ha babam sallıyor.
- Arkadaş, sallama şunu. Bu tulumba kolu değil, insan kolu...
Beni kuşatanlar,
- Canım pazarlık bu, sen de onunkini sallaa... diyorlar.
- Bende sallayacak hal mi kaldı, elim kolum uyuşmuş.
- Hemşerim sana en son dört yüze bırakırım, ama şu kolumu salıver, dedim.
Kolumu birkaç kere daha sallayıp,
- Hadi, bismillâh... yarım kayme daha verdim, şunu seksen üç pango notla bırak... dedi.
- Aaaah!... diye inledim, aah!... Üç yüz

lira ver de al be...

- Ha bismillâh... Hadi benden de yirmi beş kuruş daha. Müslüman parasıdır.. Hadi hayrını gör.

Ben danalar gibi bağıryordum.. Kolum çıkmak değil, kopacak, herifin elinde katacaktı.

- Bırak şakayı... Bir pazarlığa dayana - mayan kolu at gitsin.. Hadi bismillâh, senin hatrın için yirmi beş kuruş daha verdim. Bir kuruş daha desen vermem, bak ona göre...

- Ben kolumu kurtarabilmek için yüzlerli - ra iniyordum, o da elli kuruş, yirmi beş kuruş çıkıyordu.

- Yüz seksen ver de al şunu, bırak ko -

lumu! diye bağırdım. Beni çevirenler,

- Uyuşun, uyuşun, aranızı bulalım.. A - ranızda çok bir şey kalmadı, diyorlardı.

Delikanlı,
- Müslümanı eziyete sokmak günahtır, dedi, iki çeyrek daha vereyim de helâllaşalım. Daha on para vermem...

- Yüz lira ver be...
- Bütün param bu... Bir çeyrek daha koydum. Hadi helâl et...

Kolumun sızısı tâ içime işledi, avazım çıktığı kadar,
- Polis! diye bağırdım.

Hükümet kuvveti olmadan kolumu kurtaramayacaktım. Artık düşünün, can acısıyla

nasıl bağırmışım ki, her cinayete iki üç gün sonra yetişen polis bile sesimi duyup gelmişti.

- Ne var? diye sordu.
- Elimi bırakmıyor, dedim.
Köylü delikanlı,
- Pazarlık ediyoruz beyim, dedi.
Polis bana,
- Pazarlıkta bağırır mı? dedi, hadi aranızı bulun da uyuşun.

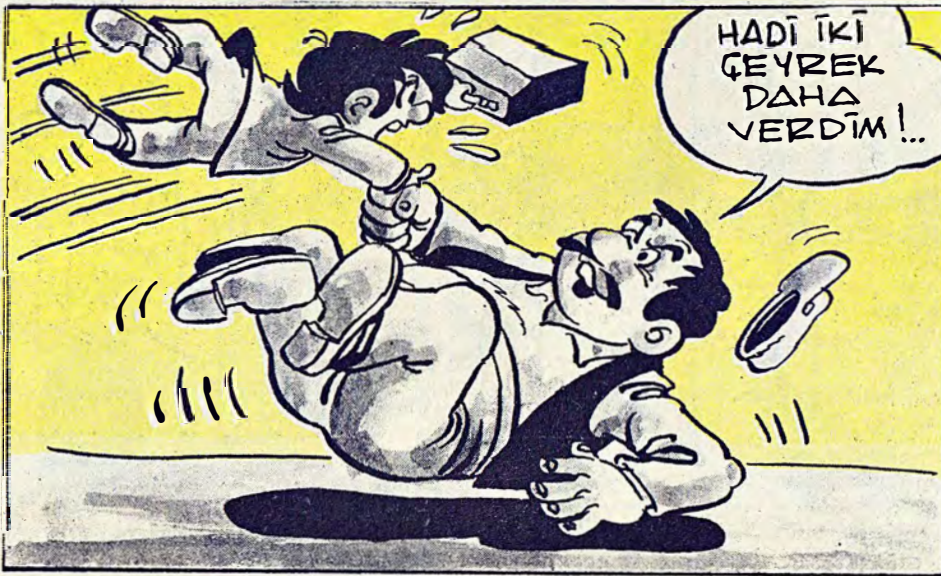
Polisten de hayır gelmeyince yarada - na sığınıp herifin kasıklarına bir tekme indirdim. Hıh, diye böğürüp yere yuvarlandım. Ama elimi bırakmamıştı. Sanki elim pençe - sinde perçinlenmişti. Yerde yuvarlanırken,
- Bir çeyrek daha, haydi helâllaşalım, diyordu.

- Al hayrını gör! diye bağırdım, elimden makineyi bıraktım. O da sağ elimi bıraktı. Kolum, omuz başımdan aşağı, kasap çengeline asılı dana budu gibi sarkıyordu. Ben acıdan kıvrılırken, o seksen üç lira otuz beş kuruşu sayıyordu.

Artık sağ kolum işe yaramıyor. Bu hikâyeyi de, başımdan geçenleri de, karıma anlattım, o yazdı.

Köylülerin pazarlık ederken neden saatlerce birbirlerinin elini sıkıp salladıkları anlamıştım. Hangisinin eli kuvvetliyse öbürünü canından bezdirip pazarlığı kazanıyordu.

Bizim köylümüzün yönetimini kullanarak yabancı ticaret heyetleriyle pazarlığa girişmemiz çok kazançlı bir iş olur...

BİTTİ

GIRGIRDÜNYASI

-İyi geceler karıcığım

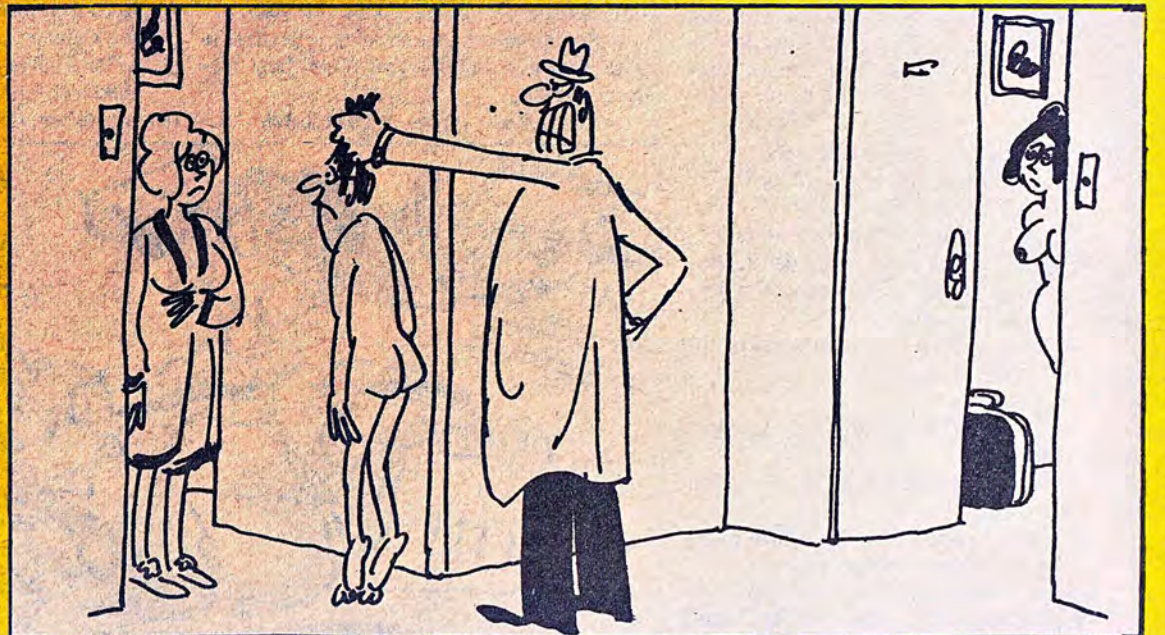
Şapka! Şapka! Şapka!

-Döğme dediğin böyle olur.

Şanssız yol kesici

-Ne biçim kadınsın yahu. Bir kocana sahip çıkamıyorsun.